Jaiminikritam Shiva Stotram

जैमिनिकृतं शिवस्तोत्रम्

Document Information

Text title : Jaiminikritam Shiva Stotram

File name : jaiminikRRitaMshivastotram.itx

Category : shiva, bRRihannAradIyapurANa, stotra

Location : doc_shiva

Proofread by : PSA Easwaran

Description/comments : bRRihannAradIyapurANa | uttarabhAga | adhyAya 73/29-148||

Latest update : November 16, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanskript**.

November 16, 2024

sanskritdocuments.org

जैमिनिकृतं शिवस्तोत्रम्

अथानन्दार्णवे मग्नो दृष्ट्वा नृत्यं महेशितुः ।
जैमिनिर्वेदपादेन स्तवेनास्तौत्समाहितः ॥ ७३-२८॥

जैमिनिरुवाच ।
विरिञ्चिविष्णुगिरिशप्रणताङ्घ्रिसरोरुहे ।
जगत्सूते नमस्तुभ्यं देवि काम्पिल्यवासिनि ॥ ७३-२९॥

विघ्नेशविधिमार्तण्डचन्द्रेन्द्रोपेन्द्रवन्दित ।
नमो गणपते तुभ्यं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पते ॥ ७३-३०॥

उमाकोमलहस्ताब्जसम्भावितललाटकम् ।
हिरण्यकुण्डलं वन्दे कुमारं पुष्करस्रजम् ॥ ७३-३१॥

शिवं ब्रह्मादिदुर्दर्शं नरः कः स्तोतुमर्हति ।
दर्शनात्ते स्तुतिर्मे सा चाभ्राद्वृष्टिरिवाजनि ॥ ७३-३२॥

नमः शिवाय साम्बाय नमः शर्वाय शम्भवे ।
नमो नटाय रुद्राय सदसस्पतये नमः ॥ ७३-३३॥

पादभिन्नाय लोकाय मौलिभिन्नाण्डभित्तये ।
भुजभ्रान्तदिगन्ताय भूतानां पतये नमः ॥ ७३-३४॥

क्वणन्नूपुरयुग्माय विलसत्कृत्तिवाससे ।
फणीन्द्रमेखलायास्तु पशूनां पतये नमः ॥ ७३-३५॥

कालकालाय सोमाय योगिने शूलपाणये ।
अस्थिभूषाय शुद्धाय जगतां पतये नमः ॥ ७३-३६॥

पात्रे सर्वस्य जगतो नेत्रे सर्वदिवौकसाम् ।
गोत्राणां पतये तुभ्यं क्षेत्राणां पतये नमः ॥ ७३-३७॥

शङ्कराय नमस्तुभ्यं मङ्गलाय नमो नमः ।

धनानां पतये तुभ्यमन्नानां पतये नमः ।
आत्माधिपतये तुभ्यं नमो मीढुष्टमाय च ॥ ७३-३८॥

अष्टाङ्गायातिहृद्याय क्लिष्टभक्तेष्टदायिने ।
इष्टिघ्नाय सुतुष्टाय पुष्टानां पतये नमः ॥ ७३-३९॥

पञ्चभूताधिपतये कालाधिपतये नमः ।
नम आत्माधिपतये दिशां च पतये नमः ॥ ७३-४०॥

विश्वकर्त्रे महेशाय विश्वभर्त्रे पिनाकिने ।
विश्वहर्त्रेऽग्निनेत्राय विश्वरूपाय वै नमः ॥ ७३-४१॥

ईशान ते तत्पुरुष नमो घोराय ते सदा ।
वामदेव नमस्तेऽस्तु सद्योजाताय वै नमः ॥ ७३-४२॥

भूतिभूषाय भक्तानां भीतिभङ्गप्रदायिने ।
नमो भवाय भर्गाय नमो रुद्राय मीढुषे ॥ ७३-४३॥

सहस्राम्बाय साम्बाय सहस्राभीषवे नमः ।
सहस्रबाहवे तुभ्यं सहस्राक्षाय मीढुषे ॥ ७३-४४॥

सुकपोलाय सोमाय सुललाटाय सुभ्रुवे ।
सुदेहाय नमस्तुभ्यं सुमृडीकाय मीढुषे ॥ ७३-४५॥

भवक्लेशनिमित्तोरुभयच्छेदकृते सदा ।
नमस्तुभ्यमषाढाय सहमानाय मीढुषे ॥ ७३-४६॥

वन्देऽहं देवमानन्दसन्दोहं लास्यसुन्दरम् ।
समस्तजगतां नाथं सदसस्पतिमद्भुतम् ॥ ७३-४७॥

सुजङ्घं सुन्दरं क्षौमं रक्षोभूतक्षतिक्षमम् ।
यक्षेशेष्टं नमामीशमक्षरं परमं प्रभुम् ॥ ७३-४८॥

अर्द्धालकमवस्त्रार्द्धमस्थ्युत्पलदलस्त्रजम् ।
अर्द्धपुंलक्षणं वन्दे पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ॥ ७३-४९॥

सकृत्प्रणतसंसारमहासागरतारकम् ।
प्रणमामि तमीशानं जगतस्तस्थुषस्पतिम् ॥ ७३-५०॥

धातारं जगतामीशं दातारं सर्वसम्पदाम् ।
नेतारं मरुतां वन्दे जेतारमपराजितम् ॥ ७३-५१॥

तं त्वामन्तकनेतारं वन्दे मन्दाकिनीधरम् ।
दधाति विदधद्यो मामिमानि त्रीणि विष्टपा ॥ ७३-५२॥

सर्वज्ञं सर्वगं सर्वं कविं वन्दे तमीश्वरम् ।
यतश्च यजुषा सार्द्धमृचः सामानि जज्ञिरे ॥ ७३-५३॥

भवन्तं सुदृशं वन्दे भूतभव्यभवन्ति च ।
त्यजन्तीतरकर्माणि यो विश्वाभिर्विपश्यति ॥ ७३-५४॥

हरं सुरनियन्तारं हरन्तमहमानतः ।
यदाज्ञया जगत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ॥ ७३-५५॥

तं नमामि महादेवं यन्नियोगादिदं जगत् ।
कल्पादौ भगवान्धाता यथापूर्वमकल्पयत् ॥ ७३-५६॥

ईश्वरं तमहं देवं यस्य लिङ्गमहर्निशम् ।
यजन्ते सह भार्याभिरिन्द्रज्येष्ठा मरुद्गणाः ॥ ७३-५७॥

नमामि तमिमं रुद्रं यमभ्यर्च्य सकृत्पुरा ।
अवापुः स्वं स्वमैश्वर्यं देवासः पूषरातयः ॥ ७३-५८॥

तं वन्दे देवमीशानं यं शिवं हृदयाम्बुजे ।
सततं यतयः शान्ताः सञ्ज्ञानाना उपासते ॥ ७३-५९॥

तदस्मै सततं कुर्मो नमः कमलकान्तये ।
उमाकुचपटोरस्क या ते रुद्रशिवा तनूः ॥ ७३-६०॥

नमस्ते रुद्रभावाय नमस्ते रुद्रकेलये ।
नमस्ते रुद्रशान्त्यै च नमस्ते रुद्रमन्यवे ॥ ७३-६१॥

वेदाश्वरथनिष्ठाभ्यां पादाभ्यां त्रिपुरान्तक ।
बाणकार्मुकयुक्ताभ्यां बाहुभ्यामुत ते नमः ॥ ७३-६२॥

नमस्ते वासुकिज्याय विष्किराय च शङ्करः ।
महते मेरुरूपाय नमस्ते अस्तु धन्वने ॥ ७३-६३॥

नमः परशवे तेऽस्तु शूलायातुलरोचिषे ।
हयग्रीवात्मने तुभ्यमुतोत इषवे नमः ॥ ७३-६४॥

सुरेतरवधू हारहारीणि हर यानि ते ।

अन्यान्यस्त्राण्यहं तूण इदं तेभ्योऽकरं नमः ॥ ७३-६५॥

धराधरसुतालीलासरोजाहतबाहवे ।
तस्मै तुभ्यमघोराय नमो अस्मा श्रवस्य च ॥ ७३-६६॥

रक्ष मामज्ञमक्षीणमशिक्षितमनन्यगम् ।
अनाथं दीनमापन्ने दरिद्रं नीललोहितम् ॥ ७३-६७॥

दुर्मुखं दुष्क्रियं दुष्टं रक्षमामीश दुर्दशम् ।
आदृशा तमहं न त्वदन्यं विन्दामि राधसे ॥ ७३-६८॥

भवाख्येनाग्निना शम्भो रागद्वेषमदार्चिषा ।
दयालो दह्यमानानामस्माकमविता भव ॥ ७३-६९॥

परदारं परावासं परवस्त्रं पराश्रयम् ।
हर पाहि परान्नं मां पुरुणामन्पुरुष्टुत ॥ ७३-७०॥

लौकिकैर्यत्कृतं दुष्टैर्नावमानं सहामहे ।
देवेश तव दासेभ्यो भूरिदा भूरि देहि नः ॥ ७३-७१॥

कुलोकानामयत्नानां गर्विणामीश पश्यताम् ।
अस्मभ्यं क्षेत्रमायुश्च वसु स्पार्हं तदा भर ॥ ७३-७२॥

याञ्चातो महतीं लज्जामस्मदीयां घृणानिधे ।
त्वमेव वेत्सि नस्तूर्णमिदं स्तोतृभ्य आभर ॥ ७३-७३॥

जाया माता पिता चान्ये मां द्विषन्त्यमितं कृशम् ।
देहि मे महतीं विद्यां राया विश्वपुषा सह ॥ ७३-७४॥

अदृष्टार्थेषु सर्वेषु दृष्टार्थेष्वपि कर्मसु ।
मेरुधन्वन्नशक्तेभ्यो बलं धेहि तनूषु नः ॥ ७३-७५॥

लब्धानिष्टसहस्त्रस्य नित्यमिष्टवियोगिनः ।
हृद्रोगं मम देवेश हरिमाणं च नाशय ॥ ७३-७६॥

ये ये रोगाः पिशाचा वा नरा देवाश्च मामिह ।
बाधन्ते देवताः सर्वा निबाधस्व महानसि ॥ ७३-७७॥

त्वमेव रक्षितास्माकमन्यः कश्चिन्न विद्यते ।
तस्मात्स्वीकृत्य देवेश रक्षा णो ब्रह्मणस्पते ॥ ७३-७८॥

त्वमेवोमापते माता त्वं पिता त्वं पितामहः ।
त्वमायुस्त्वं मतिस्त्वं श्रीरुत भ्रातोत नः सखा ॥ ७३-७९॥

यतस्त्वमेव देवेश कर्ता सर्वस्य कर्मणः ।
ततः क्षमस्व तत्सर्वं यन्मया दुष्कृतं कृतम् ॥ ७३-८०॥

त्वत्समो न प्रभुत्वेन फल्गुत्वेन च मत्समः ।
ततो देव महादेव त्वमस्माकं तवस्मसि ॥ ७३-८१॥

सुस्मितं भस्मगौराङ्गं तरुणादित्यविग्रहम् ।
प्रसन्नवदनं सौम्यं गाये त्वा नमसा गिरा ॥ ७३-८२॥

एष एव वरोऽस्माकं नृत्यन्तं त्वां सभापतिम् ।
लोकयन्तमुमाकान्तं पश्येम शरदः शतम् ॥ ७३-८३॥

अरोगिणो महाभाग विद्वांसश्च बहुश्रुताः ।
भगवंस्त्वत्प्रसादेन जीवेम शरदः शतम् ॥ ७३-८४॥

सदारा बन्धुभिः सार्द्धं त्वदीयं ताण्डवामृतम् ।
पिबन्तः काममीशानं नन्दाम शरदः शतम् ॥ ७३-८५॥

देवदेव महादेव त्वदीयाङ्घ्रिसरोरुहम् ।
कामं मधुमयं पीत्वा मोदाम शरदः शतम् ॥ ७३-८६॥

कीटा नागाः पिशाचा वा ये वा के वा भवेभवे ।
तव दासा महादेव भवाम शरदः शतम् ॥ ७३-८७॥

सभायामीश ते देव नृत्यवाद्यगलस्वनम् ।
श्रवणाभ्यां महादेव शृणुयाम शरदः शतम् ॥ ७३-८८॥

स्मृतिमात्रेण संसारविनाशनकराणि ते ।
नामानि खलु दिव्यानि प्रब्रवाम शरदः शतम् ॥ ७३-८९॥

इषुसन्धानमात्रेण दग्धत्रिपुर धूर्जटे ।
आधिभिर्व्याधिभिर्नित्यमजिताः स्याम शरदः शतम् ॥ ७३-९०॥

चारुचामीकराभासं गौरीकुचपटोरसम् ।
कदा नु लोकयिष्यामि युवानं विश्पतिं कविम् ॥ ७३-९१॥

प्रमथेन्द्रावृतं प्रीतवदनं प्रियवाससम् ।
सेविष्येऽहं कदा साम्बं सुभासं शुक्रशोचिषम् ॥ ७३-९२॥

बह्वेनसं मामकृतपुण्यलेशं च दुर्मतिम् ।
स्वीकरिष्यति किं न्वीशो नीलग्रीवो विलोहितः ॥ ७३-९३॥

कालशूलानलासक्तं भीतं व्याकुलमानसम् ।
कदा नु द्रक्ष्यतीशो मां तुविग्रीवो अनानतः ॥ ७३-९४॥

गायका यूयमायात यदि रागादि लिप्सवः ।
धनदस्य सखायं तमुपास्मै गायता नरः ॥ ७३-९५॥

स्वस्त्यस्तु सखि ते जिह्वे विद्यादातुरुमापतेः ।
स्तवमुच्चतरं ब्रूहि जयतामिव दुन्दुभिः ॥ ७३-९६॥

चेतयाजन शान्तस्त्वं नेदं वेदाखिलं जगत् ।
अस्य तृप्त्याखिलं शभोर्गौरो न तृषितः पिब ॥ ७३-९७॥

सुगन्धिं च सुखस्पर्शं कामदं सोमभूषणम् ।
गाढमालिङ्ग मच्चित्तं योषा जारमिव प्रियम् ॥ ७३-९८॥

महामयूखाय महाभुजाय महाशरीराय महाम्बराय ।
महाकिरीटाय महेश्वराय महो महीं सुष्टुतिमीरयामि ॥ ७३-९९॥

यथाकथञ्चिद्रचिताभिरीषत्प्रसन्नतश्चारुभिरादरेण ।
प्रपूजयामि स्तुतिभिर्महेशमषाढमुग्रं सहमानमाभिः ॥ ७३-१००॥

नमः शिवाय त्रिपुरान्तकाय जगत्त्रयेशाय दिगम्बराय ।
नमोऽस्तु मुख्याय हराय भूयो नमो जघन्याय च बुध्नियाय ॥ ७३-१०१॥

नमो विकाराय विकारिणे ते नमो भवायास्तु भवोद्भवाय ।
बहुप्रजात्यन्तविचित्ररूप यतः प्रसूता जगतः प्रसूतिः ॥ ७३-१०२॥

तस्मै सुरेशोरुकिरीटनानारत्नावृताष्टापदविष्टराय ।
भस्माङ्गरागाय नमः परस्मै यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चित् ॥ ७३-१०३॥

सर्पाधिराजोषधिनाथयुद्धक्षुभ्यज्जटामण्डलगह्वराय ।
तुभ्यं नमः सुन्दरताण्डवाय यस्मिन्निदं सञ्चविचैति सर्वम् ॥ ७३-१०४॥

मुरारिनेत्रार्चितपादपद्ममुमाङ्घ्रिलाक्षापरिरक्तपाणिम् ।
नमामि देवं वृषनीलकण्ठं हिरण्यदन्तं शुचिवर्णमारात् ॥ ७३-१०५॥

अनन्तमव्यक्तमचिन्त्यमेकं हरन्तमाशाम्बरमम्बराङ्गम् ।

आजं पुराणं प्रणमामि यूपमणोरणीयान्महतो महीयान् ॥ ७३-१०६॥

अन्तःस्थमात्मानमजं न दृष्ट्वा भ्रमन्ति मूढा गिरिगह्वरेषु ।
पश्चादुदग्दक्षिणतः पुरस्तादधः स्विदासीदुपरि स्विदासीत् ॥ ७३-१०७॥

इमं नमामीश्वरमिन्दुमौले शिवं महानन्दमशोकदुःखम् ।
हृदम्बुजे तिष्ठति यः परात्मा यतश्च सर्वाः प्रदिशो दिशश्च ॥ ७३-१०८॥

रागादिकापथ्यसमुद्भवेन भ्रान्तं भवाख्येन महामयेन ।
विलोक्य मां पालय चन्द्रमौले भिषक्तमं त्वा भिषजां शृणोमि ॥ ७३-१०९॥

दुःखाम्बुराशिं सुखलेशहीनमस्पृष्टपुण्यं बहुपातकं माम् ।
मृत्योः करस्थं भव रक्ष भीतं पश्चात्पुरस्तादधरादुदक्तात् ॥ ७३-११०॥

गिरीन्द्रजाचारुमुखावलोकसुशीतया देव तवैव दृष्ट्या ।
वयं दयापूरितयैव पूर्णमपो न नावा दुरिता तरेम ॥ ७३-११॥

अपारसंसारसमुद्रमध्ये निमग्नमुत्क्रोशमनल्परागम् ।
मामक्षमं पाहि महेशजुष्टमोजिष्ठया दक्षिणयेव रातिम् ॥ ७३-११२॥

स्मरन्पुरा सञ्चितपातकानि खरं यमस्यापि मुखं यमारे ।
बिभेमि मे देहि यथेष्टमायुर्यदि क्षितायुर्यदि वा परेतः ॥ ७३-११३॥

सुगन्धिभिः सुन्दरभस्मगौरैरनन्तभोगैर्मृदुलैरघोरैः ।
इमं कदाऽऽलिङ्गति मां पिनाकी स्थिरेभिरङ्गैः पुरुरूप उग्रः ॥ ७३-११४॥

क्रोशन्तमीशं पतितं भवाब्धौ नाकुस्थमण्डूकमिवातिभीतम् ।
कदा नु मां रक्षति देवदेवो हिरण्यरूपः स हिरण्यसन्दृक् ॥ ७३-११५॥

चारुस्मितं चन्द्रकलावतंसं गौरीकटाक्षारुहयुग्मनेत्रम् ।
आलोकयिष्यामि कदा नु साम्बमादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ ७३-११६॥

आगच्छतानादि मुमुक्षवो ये यूयं शिवं चिन्तयतान्तरेऽब्जे ।
ध्यायन्ति मुक्त्यर्थममुं हि नित्यं वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः ॥ ७३-११७॥

आयात यूयं भवताधिपत्ये कामं महेशं गिरिशं यजध्वम् ।
एवं पुराभ्यर्च्य हिरण्यगर्भो भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ॥ ७३-११८॥

एकायनं ते विपुलां श्रियं ते श्रीकण्ठमेनं सुकृता नमन्ताम् ।
श्रीमानयं श्रीपतिवन्द्यपादः श्रीणामुदारो धरुणो रयीणाम् ॥ ७३-११९॥

सुपुत्रकामा अपि ये मनुष्या युवानमेनं गिरिशं यजन्ताम् ।
यतः स्वयम्भूर्जगतो विधाता हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे ॥ ७३-१२०॥

अलं किमुक्तैर्बहुभिः समीहितं समस्तमस्याश्रयणेन सिध्यति ।
पुरैनमाश्रित्य हि कुम्भसम्भवो दिवा न नक्तं पलितो युवाजनि ॥ ७३-१२१॥

अन्यत्परित्यज्य ममाक्षिभृङ्गाः सर्वं सदैनं शिवमाश्रयध्वम् ।
आमोदवानेष मृदुः शिवाय स्वादुःष्किलायं मधुमाँ उतायम् ॥ ७३-१२२॥

भविष्यसि त्वं प्रतिमानहीनो विनिर्जिताशेषनरामरश्च ।
नमश्च ते वाणि महेशमेनं स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवानम् ॥ ७३-१२३॥

यद्यन्मनश्चिन्तयसि त्वमिष्टं तत्तद्भिविष्यत्यखिलं ध्रुवं ते ।
दुःखेन वृत्तिं विषये कदाचिद्यक्ष्वामहे सौमनसाय रुद्रम् ॥ ७३-१२४॥

अज्ञानयोगादपचारकर्म यत्पूर्वमस्माभिरनुष्ठितं ते ।
तदेव सोढ्वा सकलं दयालो पितेवपुत्रान्प्रति नो जुषस्व ॥ ७३-१२५॥

संसाराख्यक्रुद्धसर्पेण तीव्रै रागद्वेषोन्मादलोभादिदन्तैः ।
दष्टं दृष्ट्वा मां दयालुः पिनाकी देवस्त्राता त्रायतामप्रयुच्छन् ॥ ७३-१२६॥

इत्युक्त्वान्ते ये समाधेर्नमन्ते रुद्र त्वां ते यान्ति जन्माहिदष्टाः ।
सन्तो नीलग्रीवसूत्रात्मनाहं तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमानः ॥ ७३-१२७॥

भवाधिभीषणज्वरेण पीडितान्महामया-
नशेषपातकालयानदूरकाललोचनान् ।
अनाथनाथ ते करेण भेषजेन कालहा
उदूषुणो वसो महे मृशस्व शूर राधसे ॥ ७३-१२८॥

जयेम येन सर्वमेतदिष्टमष्टदिग्गणं
भुवः स्थलं दिवः स्थलं नभःस्थलं च तद्गतम् ।
य एष सर्वदेव दानवप्रभुः सभापतिः
स नो ददातु तं रयिं पुरुं पिशङ्गसन्दृशम् ॥ ७३-१२९॥

नमो भवाय ते हराय भूतिभासितोरसे
नमो भवाभिभूति भीतिसङ्गिने पिनाकिने ।
नमः शिवाय विश्वपाय शाश्वताय हेलये
न यस्य हन्यते सखा न जीयते कदाचन ॥ ७३-१३०॥

सुरपतिपतये नमो नमः प्रजापतिपतये नमो नमः ।
क्षितिपतिपतये नमो नमोऽम्बिकापतय उमापतये नमो नमः ॥ ७३-१३१॥

विनायकं वन्दनमस्तकाहतस्वनाद्यसङ्घृष्टकिरीटमस्तकम् ।
नमामि नित्यं प्रणतार्तिनाशनं कविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् ॥ ७३-१३२॥

देवा युद्धे यागे विप्रास्त्रेप्याह्वयं ध द्वयं विन्दन्ति स्कन्दम् ।
वन्दे सुब्रह्मण्यों सुब्रह्मण्यों सुब्रह्मण्योम् ॥ ७३-१३३॥

नमः शिवायै जगदम्बिकायै शिवप्रियायै शिवविग्रहायै ।
समुद्बभूवाद्रिपतेः सुता या चतुष्कपर्दा युवतिः सुपेशाः ॥ ७३-१३४॥

हिरण्यवर्णां मणिनूपुराङ्घ्रिं प्रसन्नवक्त्रां शुकपद्महस्ताम् ।
विशालनेत्रां प्रणमामि गौरीं वचोविदं वाचमुदीरयन्तीम् ॥ ७३-१३५॥

नमामि मेनातनयाममेयामिमामुमां कान्तिमतीममेयाम् ।
करोति या भूतिसितौ स्तनौ द्वौ प्रियं सखायं परिषस्वजाना ॥ ७३-१३६॥

कान्तामुमां कान्तनिभाङ्गकान्तिभान्तामुपात्तानतहर्यजेन्द्राम् ।
नतोऽस्मि यास्ते गिरिशस्य पार्श्वे विश्वानि देवी भुवनानि चष्टे ॥ ७३-१३७॥

वन्दे गौरीं तुङ्गपीनस्तनीं तां चन्द्राचूडां क्लिष्टसर्वाङ्गरागाम् ।
यैषा दुःखिप्राणिनामात्मकान्तिं देवीं देवीं राधसे चादयन्तीम् ॥ ७३-१३८॥

एनां वन्दे दीनरक्षाविनोदां मेनाकन्यां मानदानन्ददात्रीम् ।
या विद्यानां मङ्गलानां च वाचामेषा नेत्री राधसः सूनृतानाम् ॥ ७३-१३९॥

संसारतापोरुभयापहन्त्रि भवानि भोज्याभरणैकभोगे ।
धियं वरां देहि शिवे निरर्गलां ययाति विश्वादुरिता तरेम ॥ ७३-१४०॥

शिवे कथं त्वत्समता क्व दीयते जगत्कृतिः केलिरयं शिवः पतिः ।
हरिस्तु दासोऽनुचरीन्दिरा शची सरस्वतीं वा सुभगा ददिर्वसु ॥ ७३-१४१॥

वसुरुवाच ।
इत्यनेन स्तवेनेशं स्तुत्वेत्थं स महामुनिः ।
स्नेहाश्रुपूर्णनयनः प्रणनाम सभापतिम् ॥ ७३-१४२॥

मुहुर्मुहुः पिबन्नीशं ताण्डवामृतमङ्गलम् ।
सर्वान्कामानवाप्यान्ते गाणपत्यमवाप ह ॥ ७३-१४३॥

इमं स्तवं जैमिनिना वचोदितं द्विजोत्तमो यः पठतीह भक्तितः ।

तमिष्टवाक्सिद्धिमतिद्युतिश्रियः परिष्वजन्ते जनयो यथा पतिम् ॥ ७३-१४४॥

महीपतिर्यस्तु युयुत्सुरादरादमुं पठत्यस्य तथैव सादरात् ।
प्रयान्ति शीघ्रं प्रमदान्तकान्तिकं भियं दधाना हृदयेषु शात्रवः ॥ ७३-१४५॥

त्रैवर्णिकेष्वन्यतमो य एनं नित्यं कदाचित्पठतीशभक्तितः ।
कलेवरान्ते शिवपार्श्ववर्ती निरञ्जनः साम्यमुपैति दिव्यम् ॥ ७३-१४६॥

लभन्ते पठन्तो मतिं बुद्धिकामा लभन्ते तथैव श्रियं पुष्टिकामाः ।
लभन्ते हि धान्यं नरा धान्यकामा लभन्ते ह पुत्रान्नराः पुत्रकामाः ॥ ७३-१४७॥

पादं वाप्यर्द्धपादं वा श्लोकं श्लोकार्द्धमेव वा ।
यस्तु धारयते नित्यं शिवलोकं स गच्छति ॥ ७३-१४८॥

यत्र नृत्तं शिवश्चक्रे ताण्डवं तत्स्थलं शुभे ।
पुण्यात्पुण्यतरं तीर्थं तत्र स्नात्वा विमुच्यते ॥ ७३-१४९॥

यस्तत्र कुरुते श्राद्धं पितॄणां मनुजोत्तम ।
पूर्वजान्स नयेत्स्वर्गं नात्र कार्या विचारणा ॥ ७३-१५०॥

गां सुवर्णं धरां शय्यां वस्त्रमातपवारणम् ।
पानमन्नं द्विजे दद्यात्तत्र तत्सर्वमक्षयम् ॥ ७३-१५१॥

एतदाख्यानकं पुण्यं पुण्डरीकपुरोद्भवम् ।
शृणुयाच्छ्रावयेद्वापि सोऽपि रुद्रप्रियो भवेत् ॥ ७३-१५२॥

इति श्रीबृहन्नारदीयपुराणे बृहदुपाख्याने उत्तरभागे वसुमोहिनी संवादे
त्र्यम्बकेश्वरमाहात्म्ये वेदपादस्तवो नाम त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३॥

बृहन्नारदीयपुराण । उत्तरभाग । अध्याय ७३/२९-१४८॥

bRRihannAradIyapurANa . uttarabhAga . adhyAya 73/29-148..

Proofread by PSA Easwaran

Jaiminikritam Shiva Stotram

pdf was typeset on November 16, 2024

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*